ရွှေသွေး ဂျာနယ်

မိဘ လုပ်ကျွေးသူ

ဇာတ်လမ်း - ထွန်းမင်းထွန်း
သရုပ်ဖော် - ကဆု

၁၃၃၄-ခု၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၇-ရက် (၁၄-၁၀-၇၂)

မောင်မိတ္တ လမ်းမလျှောက်နိုင်၍ အနီးရှိ ယာတဲသို့သွားပြီး—
ကျွန်တော်တို့ကို တည်းခိုတည်းခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ
ယာ ရှင် လင် မယားသည် သူတို့တွင်ငွေပါမည်ကို အကဲခပ်မိ၍—
တည်းပါ၊ တည်းပါ ကြိုက်သလောက်တည်းနိုင်ပါတယ်
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ
မောင်မိတ္တ၏အနာကို ဆေးထည့်ပြီးနောက်
ခေါ်... ခေါ်... ခေါ်... ခေါ်...
ထိုညဉ့်တွင် ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးသည် ခရီးပန်းလာသဖြင့် အိပ်မောကျသွားကြလေ၏။
နံနက်လင်းသော် မောင်မိတ္တ၏ ခြေနာ သက်သာလာသဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့ကြ၏။
ဟုတ်ကဲ့
နေမမြင့်ခင် သုတ်သုတ်လျှောက် ညီလေး
ခရီးတထောက်နားခိုက် ပစ္စည်းများကို စစ်ဆေးသောအခါ....
ဟောဗျ - ကျွန်တော်တို့ ငွေထုပ်မရှိတော့ဘူး ဘယ်လိုလုပ်မလဲ
အေးကွာ၊ ရှေ့ကရောက်တော့ သူကြီးကိုဝင်တိုင်ကြရတာပေါ့

ရွှေရွာရောက်သော် ရွာသူကြီးထံဝင်တိုင်ကြလေ၏။
ကောင်းပြီကျုပ် စစ်ဆေးပေးမယ်
ရွာသူကြီးက ယာရှင် လင်မယားကို ခေါ်၍ စစ်ဆေးသောအခါ—
ကျွန်တော်တို့မခိုးပါဘူး သူတပါးပစ္စည်းကိုလဲ မတရားမယူတတ်ပါဘူး
မင်းတို့ကလဲ ငွေထုပ်ပျောက်တယ်ပြောတယ်၊ ယာရှင်လင်မယားကလဲမခိုးဘူးပြောတယ်၊ သက်သက်အမှုရှုပ်အောင်လုပ်ကြတယ်၊ မင်းတို့လေးယောက်စလုံးကိုဒဏ်ပေးရမယ်
မင်းတို့လေးယောက်စလုံးငါ့အမိန့်နဲ့ ဟောဒီကျွန်းသေတ္တာကြီးနှစ်လုံးကိုထမ်းပြီး-ရွာကိုတပတ်လျှောက်ကြရမယ်
ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ
ကျွန်းသေတ္တာကြီးမှာ လေးလွန်းလှသဖြင့်
အကိုကြီး-ကျွန်တော်တို့မှာ ငွေထုပ်လဲအခိုးခံရသေးတယ်၊ ဒဏ်လဲအပေးခံရသေးတယ်၊ ခုလဲနာလှပြီ ဆက်လဲမထမ်းနိုင်တော့ဘူး···
ညီလေးရာ၊ အမှန်တရားဆိုတာ မနေပါဘူး၊ ငွေထုပ်လဲပြန်ရမှာပါ၊ ကောက်လဲကောက်ခါနီးနေပါပြီ၊ အားမလျှော့ပါနဲ့ကွာ၊ ယောကျ်ားဘဲ
ဟုတ်ကဲ့

လင်မယား နှစ်ယောက်မှာလည်း ကျွန်းသေတ္တာကြီးက လေးလွန်းလှသဖြင့်....
တော်ပါပြီတော်၊ မောလဲမောလှပြီ၊ ဒီငွေထုပ်လဲမလိုချင်တော့ဘူး။ ကျမတော့ ဆက်လဲမထမ်းနိုင်တော့ပါဘူး
ဟောဟဲ ဟောဟဲ
ဟာ-ရှင်မကလဲကွာ၊ ငွေတကာဆိုတာ နည်းတာမှမဟုတ်တာဘဲ၊ နို့နည်းနည်းလေး ထပ်ပြီးအားပင်ပန်းခံလိုက်ပြီးရင်၊ ဒီဂုဏ်တော့မှာဘဲ ဟာ၊ စိတ်မပျက်ပါနဲ့၊ ထပ်ပြီးကြိုးစားလိုက်ပါအုံး---
ဟောဟဲ ဟောဟဲ
အားလုံး ပြန်ရောက်ကြသော်
တော်တော်လဲမောခဲ့ကြပြီနဲ့တူတယ်၊ ကဲ-အားလုံးနားထောင်ကြ၊ အမှုကိုအမှန်အတိုင်းဖြစ်အောင် ကျုပ်ဆိုင်တော့မယ်
ကိုင်း-ကျွန်းသေတ္တာကြီးနှစ်လုံးထဲက တပည့်နှစ်ယောက် ထွက်ခဲ့ကြတော့ဟေ့---
ဟုတ်ကဲ့၊ ထွက်လာပါပြီခင်ဗျာ
ဟား - ဟင်း - ဟေ - ဟယ်
အမှုကို နားထောင်နေကြသော ရွာသားများပါ အံ့အားသင့် သွား၏။
တပည့် နှစ်ယောက်က မိမိတို့ကြားသိခဲ့ကြသည့်အတိုင်း ရွာသူကြီးကို အစစ်ခံလိုက်ကြသောအခါ–
အဲဒီလိုမောကြတာကြားရပါတယ် ခင်ဗျာ---
အိမ်း
ကျွတ်---
မိဘလုပ်ကျွေးသူ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးမှာ ငွေထုပ်ပြန်ရပြီး သူတပါးပစ္စည်းမတရားယူလိုသူ လင်မယားမှာ အပြစ်ဒဏ် ခံကြရလေသတည်း။

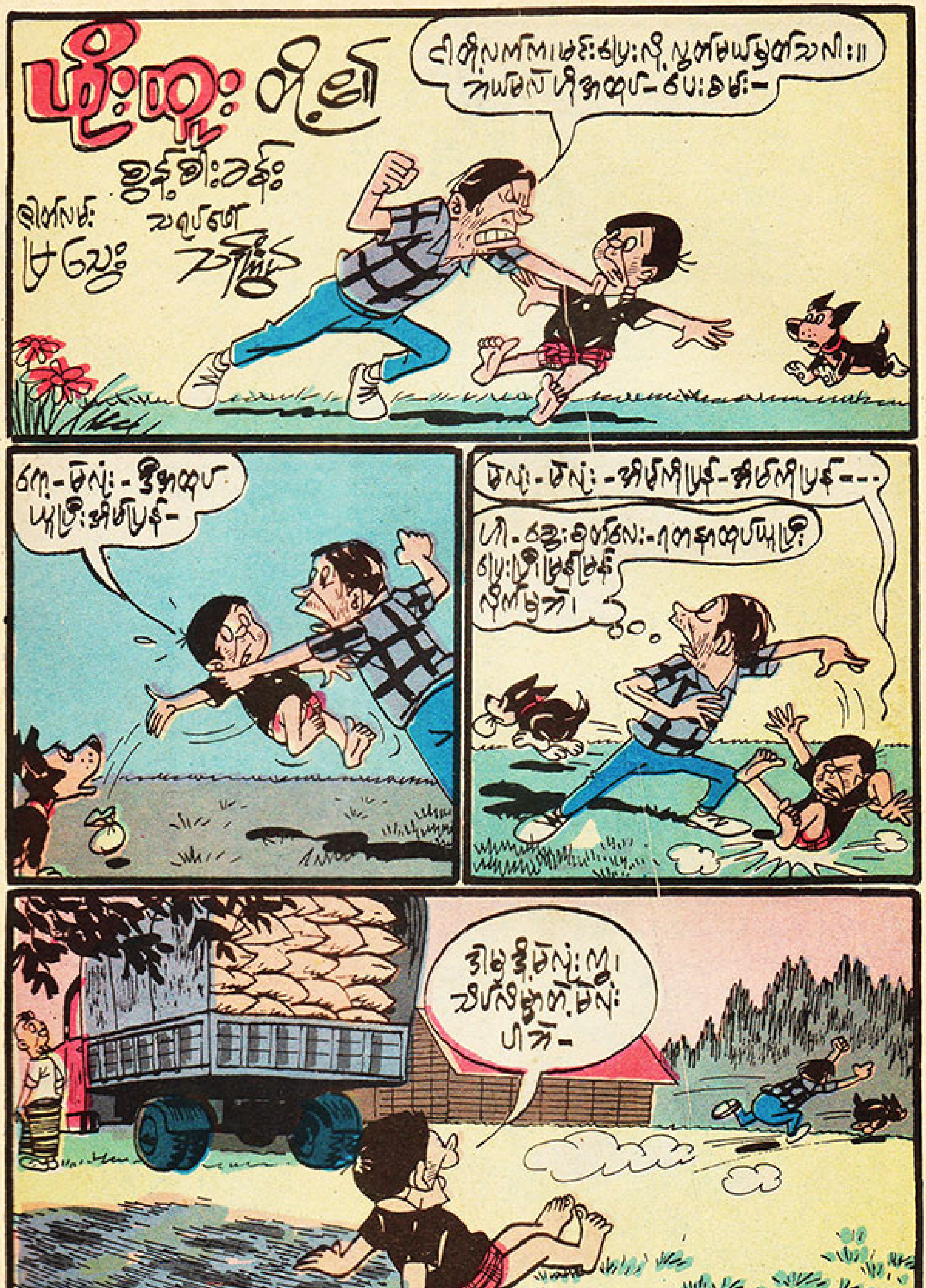
ဖိုးထူးတို့
စွန့်စားခန်း
ဇာတ်လမ်း
မြလေး
သရုပ်ဖော်
ဟေ့ – မြလုံး – ဒီအထုပ် ယူပြီးအိမ်ပြန် –
မြလုံး – မြလုံး – အိမ်ကိုပြန် – အိမ်ကိုပြန် – – –
ဟဲ – ခွေးစုတ်လေး – ဂျတ်နာထုပ်ယူပြီး ပြေးပြီ မြန်မြန် လိုက်မှကွ၊
ဒါမှ ငါ့မြလုံးကွ၊ သိပ်လိမ္မာတဲ့ မြလုံး ပါကွ –

ဟေ့ - ချာတိတ် - ဒီလိုကြီး ဘာတွေ လျှောက်လုပ်နေတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီမှာထိုင်ကျက်နေတာလဲ။
ကျ - ကျ - ကျွန်တော်...
အင်း - ကြီးသမားကြီး ကို ရှင်းပြနေမယ်ဆိုတော့တော့ ခုနားလည်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။
မင်း ဦးကြီးနောက်ဖိုင်းကို ဒီးလိုက်လိုတယ်မဟုတ်လား။
မဟုတ်ပါဘူး - ကျွန်တော်.. ဟို -
ဟေ့ - ဟေ့ - ဘယ်လိုများ မလိုသလဲ မင်းဘာလုပ်လိုသလဲ၊ မှန်မှန်ပြောစမ်း။
ကျွန်တော်ဘာမှမလုပ်ပါဘူး - ကျွန်တော်လိုက်လုပ်တာပါဗျ - လွှတ်ပါဗျ
ဒီမှာဗျာ ဦးမှာ - အဲဒီကောင်လေးကို လွှတ်ထားပေးပါ။

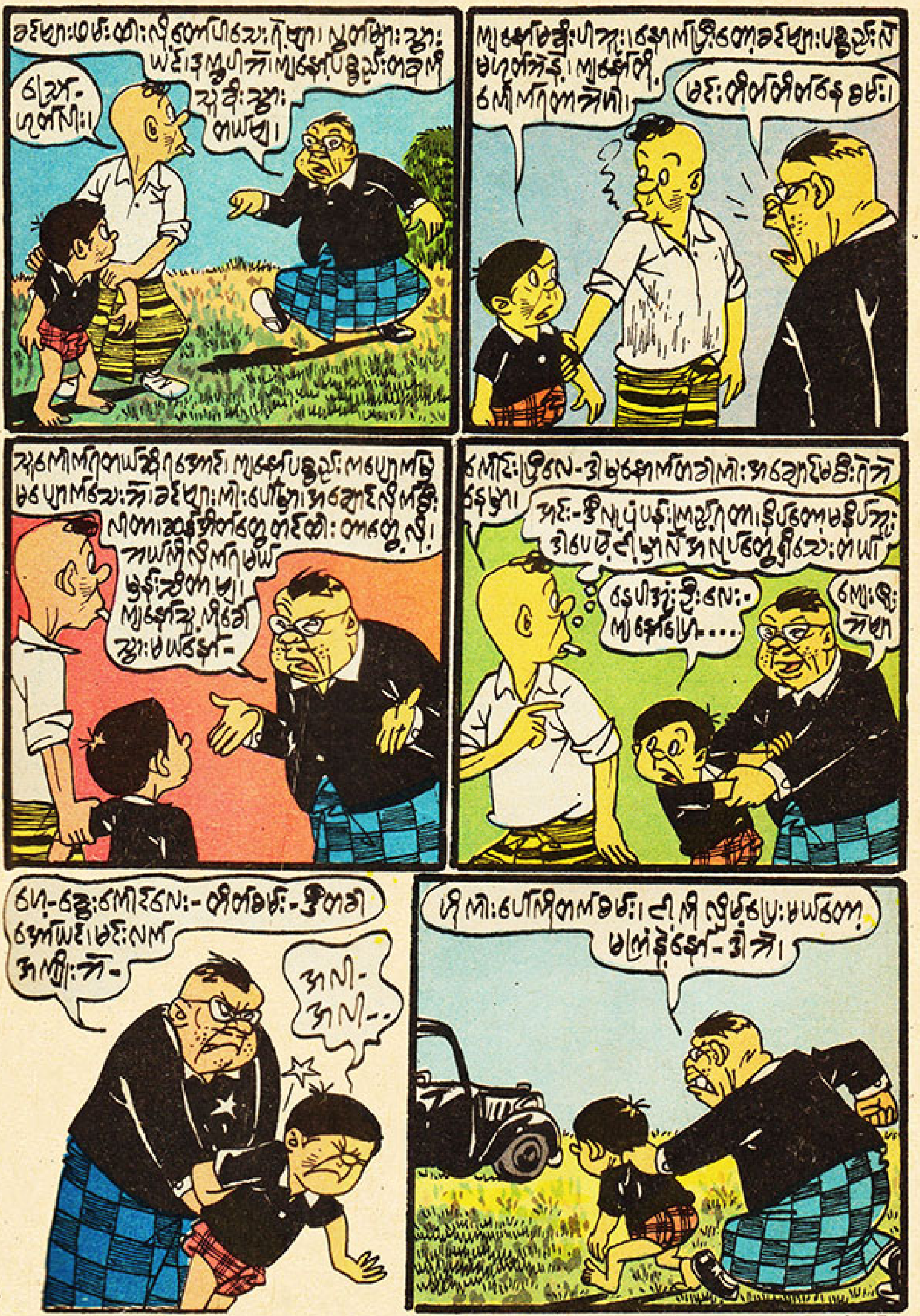

ထူးဆန်းသော သတ္တဝါများ

ရဲမြင့်/စံတိုး

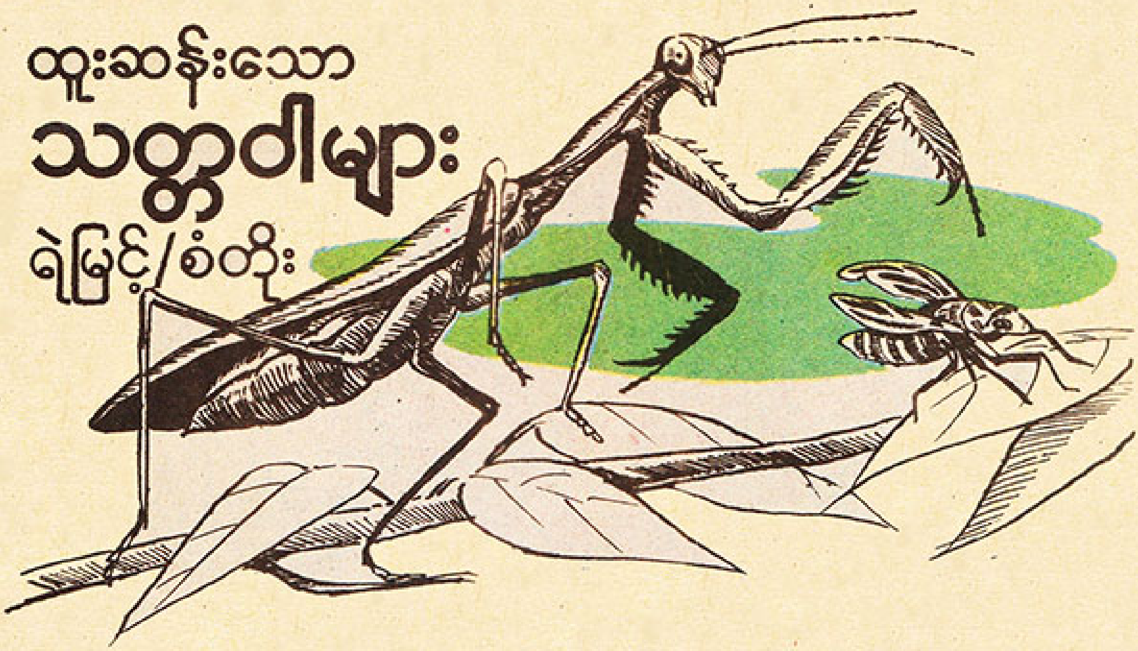

ရှိခိုးကောင် (မောင်းထောင်းကောင်)သည် ရှေ့လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် လက်အုပ်ချီရှိခိုးဟန်ပြု၍ နားနေတတ်သည်။ အမှန်မူ ယင်းကို ရှိခိုးကောင်ဟု မခေါ်သင့်ပေ။ အမဲလိုက်မုဆိုးဟု သာခေါ်သင့်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တွေ့သမျှပိုးမွှားများကို တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်စားသောက်လေ့ ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ရှိခိုးကောင်အမများသည် ရှိခိုးကောင်အထီးများကိုပင် တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်စားသောက်တတ်သည်။ တခါတရံအချို့ ရှိခိုးကောင်များသည် ကိုယ့်အသားကိုပင် ကိုက်ဖြတ်စားသောက်ရင်း သေဆုံးသွားတတ်သည်။

ရှေးခေတ် ဂရိလူမျိုးတို့က ရှိခိုးကောင်တွင် တန်ခိုးရှိသည်ဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ တူရကီနှင့် အာရပ်တို့ကမူ ရှိခိုးကောင်သည် မက္ကာမြို့ဖက်သို့ အမြဲမျက်နှာမူ၍ ရှိခိုးသည်ဟုဆိုကြသည်။ ရှိခိုးကောင်၏ အလျားမှာ လေးလက်မခန့် ရှိသည်။

ရွှံ့နွံထူထပ်သော ရေငန်ချောင်းကမ်းစပ်များနှင့် ရေအိုင်များတွင်တွေ့ရတတ်သည့် ငပုံ ခေါ် ငါးကလေးတမျိုးဖြစ်သည်။ လက်သဏ္ဌာန်ရေယက်များဖြင့် တွယ်တက်နိုင်စွမ်းရှိသဖြင့် တခါတရံ ကုန်းပေါ်သို့တက်နေတတ်သည်။ ယင်းသည် ရေထဲတွင်အသက်ရှုနိုင်ရုံမက လေထဲတွင်လည်း အသက်ရှုနိုင်သည်။ ရွှံ့နွံအတွင်း တွေ့ရတတ်သော ပိုးမွှားသတ္တဝါကလေးများကို စားသောက်၍ အသက်ရှင်နေထိုင်သည်။

တောင်အမေရိကတိုက်တွင် တွေ့ရသော ဓားရှည်ကဲ့သို့ နှုတ်သီးရှိသည့် ပိတုန်းငှက်တမျိုးဖြစ်သည်။ နှုတ်သီးသည် ခေါင်းနှင့်ကိုယ်ထည် အလျားထက်ပင် ပို၍ရှည်သေးသည်။ ပန်းပွင့်များအတွင်းမှ ဝတ်ရည်ကို ယင်းနှုတ်သီးရှည်ဖြင့် ထိုးနှိုက်စုတ်ယူနိုင်သည်။ နံနက်အရုဏ်ဦးနှင့် ညနေဆည်းဆာအချိန်များတွင် အစာရှာများသည်။ ယင်းတို့သည် ပန်းများ မျိုးဆက်ပြန့်ပွားရန်များစွာ အထောက် အကူပြုသည်။

ဩစတြေးလျတိုက်တွင် တွေ့ရသော သားပိုက်ကြွက်တမျိုးဖြစ်သည်။ မြေကြွက်နှင့် ဆင်တူ၍ နှုတ်သီးပိုချွန်သည်။ သွေးဆာသော သားစားသတ္တဝါ ဖြစ်၍ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်များကို ဖမ်းယူ စားသောက်သည်။ အစားလည်းကြီးသည်။ ထူးခြားချက်မှာ မျက်နှာကြက်များပေါ်၌ တွယ်ကပ်၍ပြေးလွှားနိုင်စွမ်းရှိသည်။

အသွင်အားဖြင့် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂပစ္စည်း တခုနှင့်တူသည်။ သစ်ကုလားအုပ်လည်တိုင် ဆင်ပိုးဟု ခေါ်၍ လည်ပင်းရှည် ပိုးတောင်မာ တမျိုးဖြစ်သည်။ အရာဝတ္ထုများနှင့် လူတို့၏ အစားအစာများကို ထိုးဖောက်တတ်သည်။ အဖိုများက အစာအတွက် အပေါက်ဖောက်ကြပြီး၊ အမများက ဥအုရန် ဖောက်ကြသည်။ ယင်းတို့၏ ဦးခေါင်းမှာ ရှည်မျောမျော ဖြစ်၍ သန်မာသော သွားများရှိသည်။

ပုရစ်မျိုးပေါင်း များစွာရှိသည့် အနက် ဤပုရစ်မျိုးမှာ အသွင်ထူးဆန်းလှသည်။ ဆူးများရှိခြင်းကြောင့် ဆူးပုရစ်ဟု ခေါ်ကြသည်။ အာဖရိကတိုက်တွင် တွေ့နိုင်သည်။ သစ်ပင်များပေါ်တွင် အနေများသဖြင့် သစ်တက်ပုရစ်ဟု လည်းခေါ်နိုင်သည်။ သစ်ကိုင်း သစ်ခက်များပေါ်၌ နားနေလျှင် တွေ့မြင်ရန် မလွယ်ကူပေ။

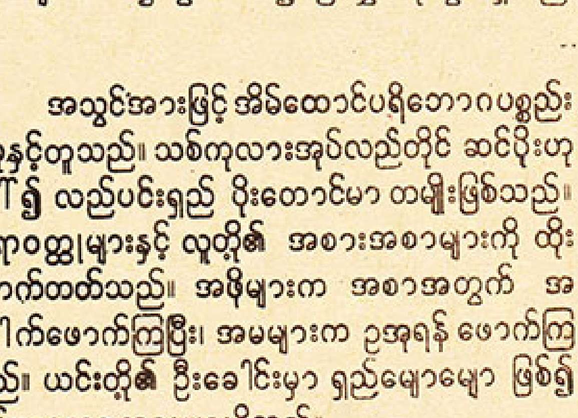

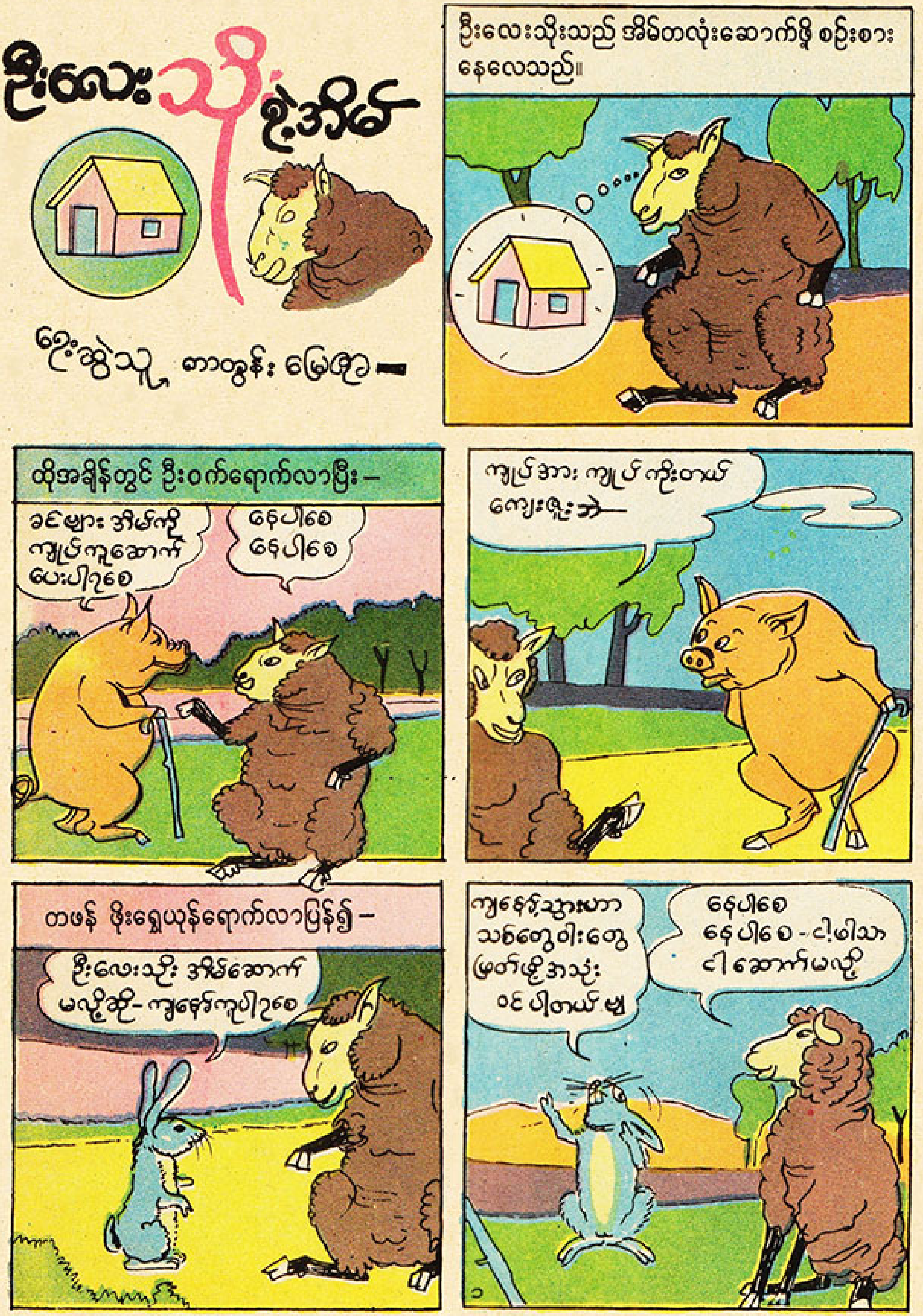

ဦးလေးသိုးရဲ့အိမ်
ရေးဆွဲသူ၊ ကာတွန်း မြေဖြူ —
ဦးလေးသိုးသည် အိမ်တလုံးဆောက်ဖို့ စဉ်းစား နေလေသည်။
ထိုအချိန်တွင် ဦးဝက်ရောက်လာပြီး –
ခင်များ အိမ်ကို ကျုပ်ကူဆောက် ပေးပါ့ရစေ
နေပါစေ နေပါစေ
ကျုပ်အား ကျုပ်ကိုးတယ် ကျေးဇူးပဲ —
တဖန် ဖိုးရွှေယုန်ရောက်လာပြန်၍ –
ဦးလေးသိုး အိမ်ဆောက်မလို့ဆို – ကျနော်ကူပါ့ရစေ
ကျနော့်သွားဟာ သစ်တွေဝါးတွေ ဖြတ်ဖို့အသုံး ဝင်ပါတယ်ဗျ
နေပါစေ နေပါစေ – ငါ့ဟာငါ ငါဆောက်မယ်လို့

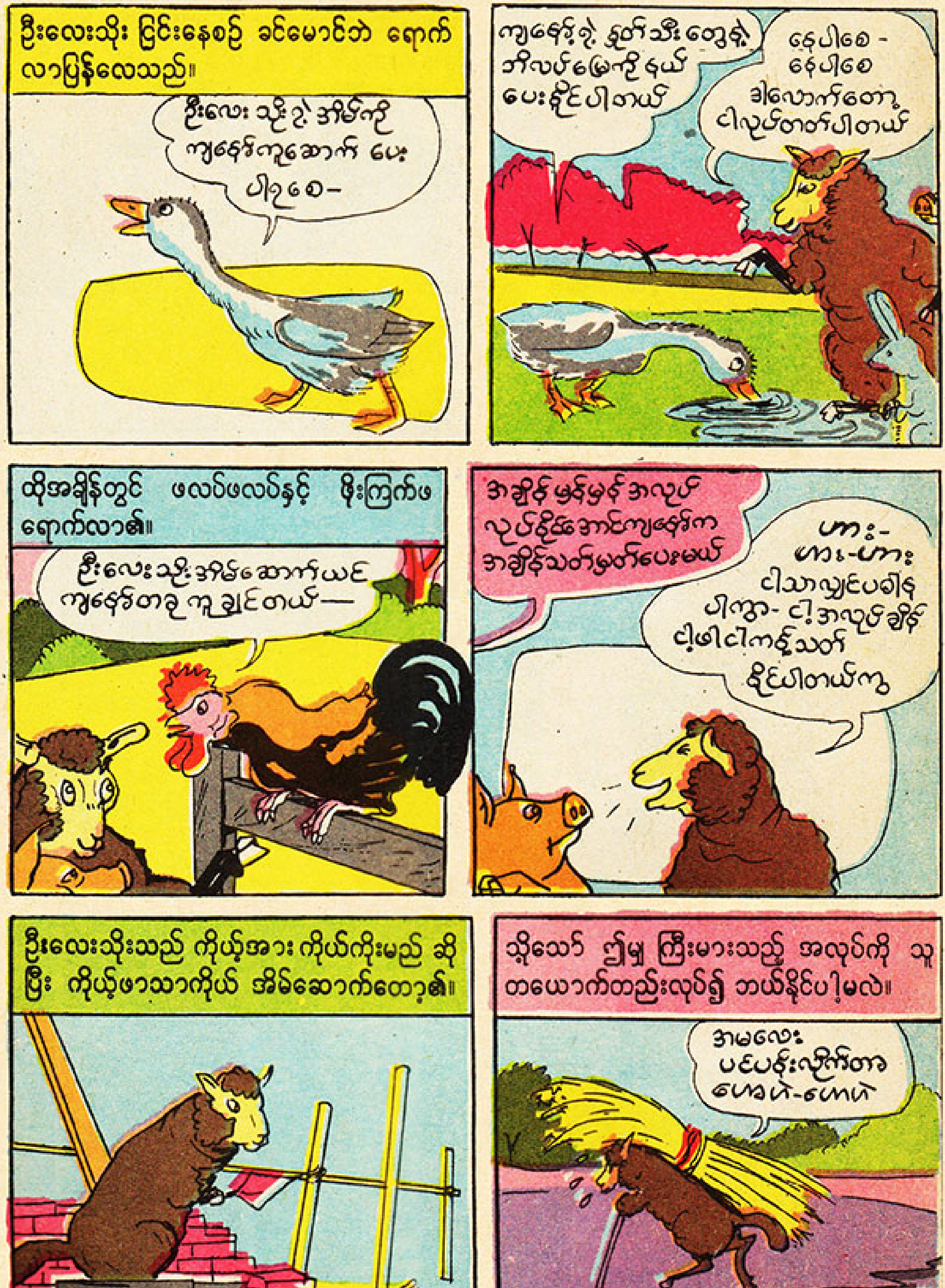
ဦးလေးသိုး ပြင်းနေစဉ် ခင်မောင်ဘဲ ရောက်လာပြန်လေသည်။
ဦးလေးသိုးရဲ့ အိမ်ကို ကျနော်ကူဆောက် ပေးပါရစေ–
ကျနော့်ရဲ့ နှုတ်သီးတွေနဲ့ ဘိလပ်မြေကို နယ်ပေးနိုင်ပါတယ်
နေပါစေ - နေပါစေ ဒါလောက်တော့ ငါလုပ်တတ်ပါတယ်
ထိုအချိန်တွင် ဖလပ်ဖလပ်နှင့် ဖိုးကြက်ဖ ရောက်လာ၏။
ဦးလေးသိုး အိမ်ဆောက်ရင် ကျနော်တခု ကူချင်တယ်—
အချိန်မှန်မှန် အလုပ် လုပ်နိုင်အောင်ကျနော်က အချိန်သတ်မှတ်ပေးမယ်
ဟား- ဟား-ဟား ငါသာလျှင်ပါ့ရ ပါကွာ- ငါ့အလုပ်ချိန် ငါ့ဖါငါကိုယ်သတ် နိုင်ပါတယ်ကွ
ဦးလေးသိုးသည် ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးမည် ဆိုပြီး ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် အိမ်ဆောက်တော့၏။
သို့သော် ဤမျှ ကြီးမားသည့် အလုပ်ကို သူတယောက်တည်းလုပ်၍ ဘယ်နိုင်ပါ့မလဲ။
အမလေး ပင်ပန်းလိုက်တာ ဟော့ဟဲ-ဟော့ဟဲ

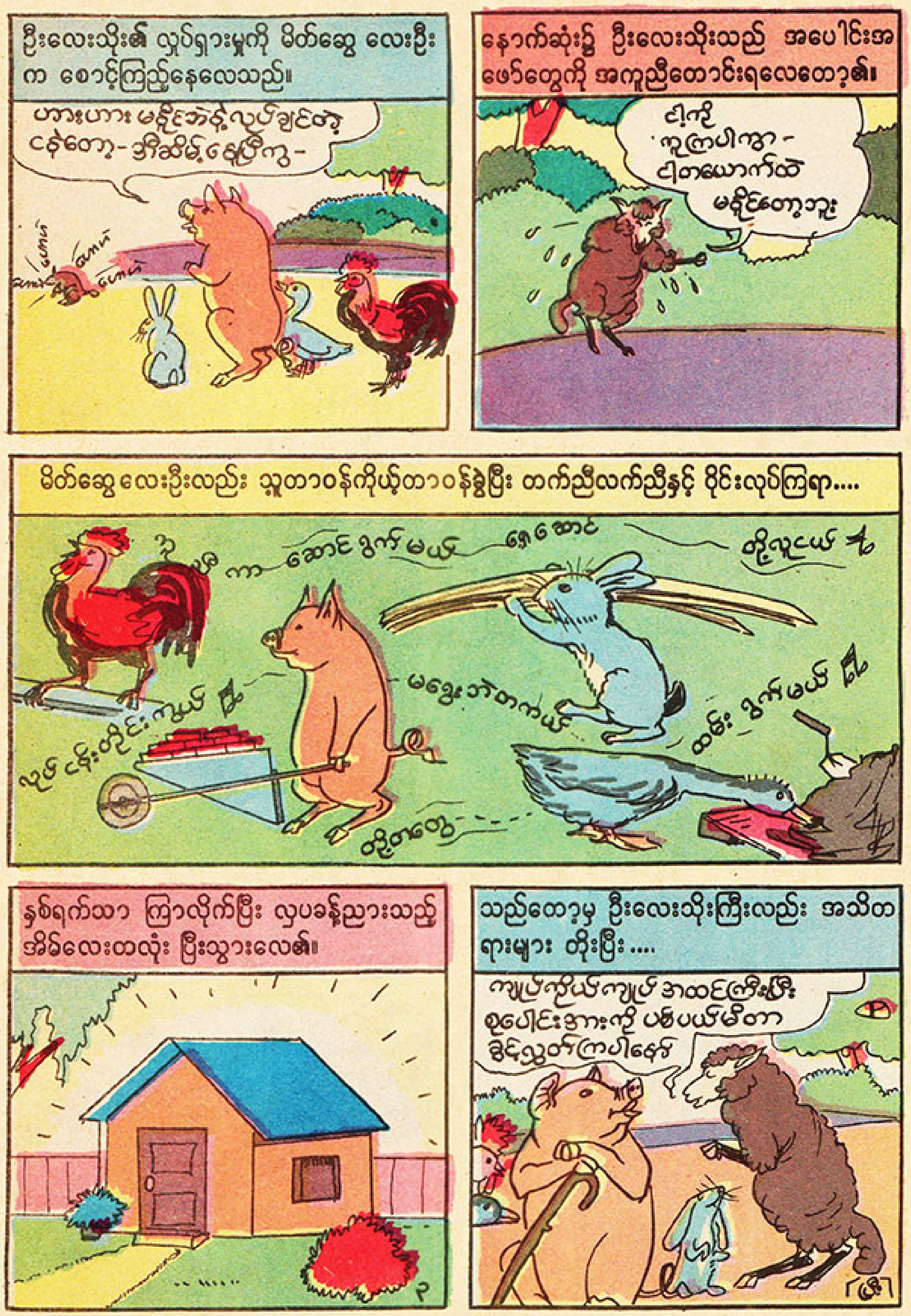
ဦးလေးသိုး၏ လှုပ်ရှားမှုကို မိတ်ဆွေ လေးဦး က စောင့်ကြည့်နေလေသည်။
နောက်ဆုံး၌ ဦးလေးသိုးသည် အပေါင်းအဖော်တွေကို အကူညီတောင်းရလေတော့၏။
ငါ့ကို ကူကြပါကွာ - ငါတယောက်ထဲ မနိုင်တော့ဘူး
မိတ်ဆွေလေးဦးလည်း သူ့တာဝန်ကိုယ့်တာဝန်ခွဲပြီး တက်ညီလက်ညီနှင့် ပိုင်းလုပ်ကြရာ....
နှစ်ရက်သာ ကြာလိုက်ပြီး လှပခန့်ညားသည့် အိမ်လေးတလုံး ပြီးသွားလေ၏။
သည်တော့မှ ဦးလေးသိုးကြီးလည်း အသိတရားများ တိုးပြီး ....

ပင်လယ်သေ

ဂျော်ဒန်နှင့် အစ္စရေး နယ်ခြားရှိ ဆားငန်ကန်ကြီးကို ပင်လယ်သေဟု ခေါ်သည်။ ပင်လယ်သေသည် ၄၅ မိုင် ရှည်ပြီး ၁၀ မိုင်ကျယ်သည်။ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အောက် ပေ ၁၃၀၀ နီးပါးနိမ့်သည်၊ ရေအနက်မှာ အချို့နေရာများ၌ ပေ ၁၃၀၀ ကျော်သည်၊ ပင်လယ်သေထဲသို့ ဂျော်ဒန်မြစ်၊ ဇာဂူမြစ်၊ အာနွန်မြစ်တို့ စီးဝင်သည်။

ပင်လယ်သေရှိ ဆားငန်ရေ အချိုးအစားသည် သာမန်ပင်လယ်ထက် ခြောက်ဆ ပိုသဖြင့် အပင်ငယ်များမပေါက်နိုင်ပေ။ သို့သော် ပင်လယ်သေ၏ဆားငန်ဓာတ်သည် အချို့သော ရောဂါဝေဒနာများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သောကြောင့် ပင်လယ်သေကမ်းခြေရှိ ကယ်လိယမြို့တွင် ဗဟို ကျန်းမာရေးဌာနတခု ဖွင့်လှစ်ထားလေသည်။

ပင်လယ်သေတွင် ငါးမရှိပေ။ ရေပြင်မှထွက်သော ဓာတ်ငွေ့များ၏ အနံ့မှာလည်း အလွန်ပုပ်စော်နံသည်။ ထိုရေထဲမှ ပိုတက်၊ မဂ္ဂနိဆိုက်နှင့် အခြား ဓာတ်သတ္တုများ ထုတ်ယူရရှိသည်။

ဤနေရာ တပိုက်သည် ရှေးက ဆိုဒမ်နှင့်ဂိုမော်ရာ မြို့ကြီးနှစ်မြို့၏ တည်နေရာဖြစ်ခဲ့ပြီး ပင်လယ်သေကို ''ဆားပင်လယ်''ဟု သမ္မာကျမ်း၌ဆိုသည်။

မျိုးညွန့် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

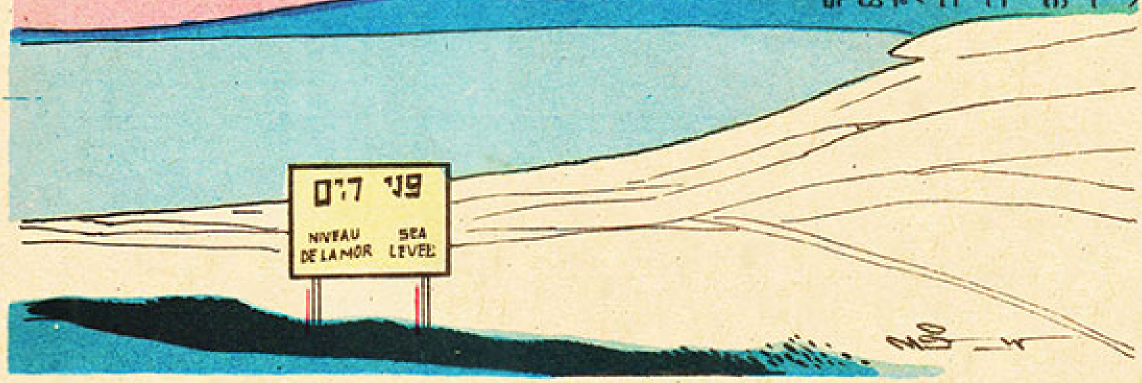

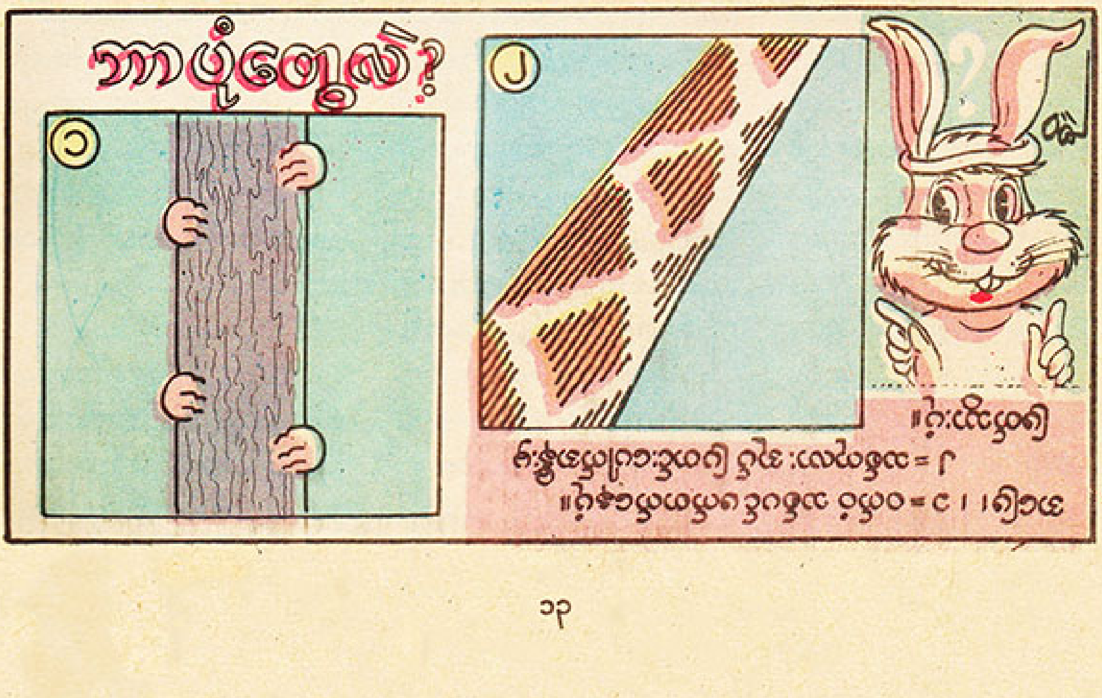

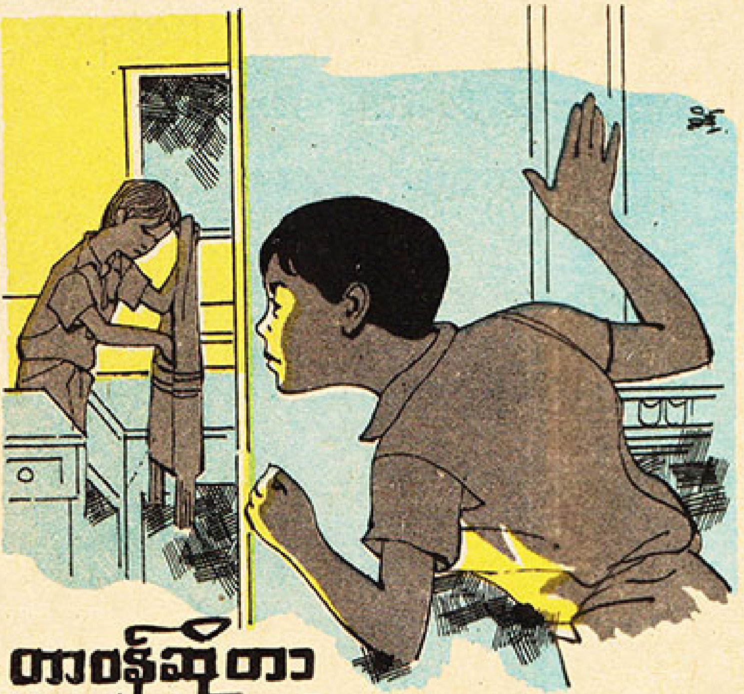

တာဝန်ဆိုတာ

တင့်ရှုး (ဧရာဝတီ)

ကျွန်တော်သည် အဋ္ဌမတန်း ကျောင်းသား ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့် အစ်ကိုလည်း ကျွန်တော် နှင့် အတူ တကျောင်းတည်း တတန်းတည်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ကျွန်တော် နှင့် ကျွန်တော့်အစ်ကိုမှာ မတူသော ခြားနားချက်တွေရှိနေပါသည်။ ကျွန်တော်က စာပေဘက်တွင် အပတ်တကုတ် ကြိုးစားသူ ဖြစ်၍ အပျော် အပါးဖြင့် အချိန် မကုန်တတ်ပါ။ အစ်ကိုကတော့ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါ။ အပေါင်း အသင်းများဖြင့် ဟေးလား ဝါးလား နေတတ်ပြီး စာကို ဟုတ်တိ ပတ်တိ ကြိုးစားလိုသူ မဟုတ်ပါ။

နှစ်စမှ စ၍ ကျွန်တော် အတန်း ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန် ယူရပါသည်။

တနေ့တွင် ကျွန်တော်တို့ အတန်းထဲမှ ကျောင်းသူ အချို့၏ စာအုပ်ဘိုးငွေများ ပျောက်ဆုံးပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း တာဝန်အရ မေးမြန်း ရှာဖွေရာ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

နောက်တလခန့်အကြာတွင် မောင်မောင်၏ လွယ်အိတ်ထဲမှ စာအုပ်ဘိုးငွေ ဆယ့်ငါးကျပ် ပျောက်ဆုံးပြန်ပါသည်။ ဤတကြိမ်တွင်မူ ကျောင်းအုပ် ဆရာကြီး၏ ဆူပူ ကြိမ်းမောင်းခြင်းကို ခံကြရပြီး၊ အခြား အတန်းသားများ ကပါ ကျွန်တော်တို့ အတန်းကို သူခိုးတန်းဟု ကင်ပွန်း တပ်ကြပါတော့သည်။

ကျွန်တော်လည်း သူခိုးကို မိအောင်ဖမ်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့ပါသည်။

တနေ့တွင် ကျောင်းသားများ စုဝေးခန်းမသို့ သွားနေခိုက်တွင် ကျွန်တော်လိုက်မသွားပဲ ကျွန်တော်၏ အတန်းဘေးရှိ အခန်းတခန်းရာမှ ပုန်းကွယ်ကာ အခြေအနေကို ချောင်းမြောင်း အကဲ ခပ်နေခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ် အတန်းထဲ၌ ခြေသံကြားသဖြင့် ကြည့် လိုက်သော အခါ ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုသည် အတန်းတွင်း ရှိ ကျောင်းသူများ၏ လွယ်အိတ်များကို မွှေနှောက် ရှာဖွေ နေသည်ကို တအံ့တသြ တွေ့မြင်ရပါသည်။

ဒေါသဖြစ်ခြင်းနှင့် ရှက်စိတ်များသည် ကျွန်တော်၏ စိတ်တွင် တဖွားဖွား ပေါ်ထွက်လာပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ပုန်းကွယ်နေရာမှ အတန်းတွင်းသို့ ခြေဖော့နင်း ဝင်ရောက် သွား ပြီးလျှင် ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုအား ရုတ်တရက် မေးလိုက်ပါသည်။

"ဘာလုပ်နေတာလဲ အကို"

အစ်ကိုသည် နေရာတွင် ရပ်တန့်သွားပြီး–

"အကို ပျင်း – ပျင်းတာနဲ့ စုဝေးခန်းကို မသွားဘဲ ပုန်းနေတာပါကွာ"

"မလိမ်ချင် ဇမ်းပါနဲ့ အကိုရာ၊ အကို ဘာတွေလုပ်နေတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော် အားလုံးမြင်ပြီးပါပြီ။ အကို ဒီလို လုပ်တာ ဘယ်ကောင်းမလဲ။ ကျွန်တော်

တို့ တတန်းလုံး နာမယ် ပျက်အောင် အကိုမို့ လုပ်ရက်တယ်"

"အေးကွာ – အကို မှားပါတယ်။ အကို ငွေနဲ့ လိုနေလို့ ဒီလို လုပ်မိတာပါ။ နောက်ကို ဒီလို အလုပ်မျိုး မလုပ်တော့ပါဘူးလို့ ကတိပေးပါတယ်"

အစ်ကိုက လွယ်လွယ်နှင့် ကတိ ပေးခဲ့ပေမဲ့ ကျွန်တော်၏ စိတ်တွင် အမျိုးမျိုး တွေးတောနေမိပါသည်။

အစ်ကိုမို့ငဲ့ညှာပြီး ဆရာကြီးကို အသိမပေးပဲနေခဲ့လျှင် ကျွန်တော်၏ တာဝန် ကျေပါမည်လော။ မထောက်မညှာ ဆရာကြီးအား အသိ ပေးလိုက်ပြန်လျှင်လည်း အစ်ကိုအတွက် ဒုက္ခလှလှကြီး တွေ့ပေတော့မည်။

တဖန် အတန်းသားများက ကျွန်တော်၏ ရိုးသား တည်ကြည်မှုကို ယုံကြည်ကိုးစားပြီး၊ အတန်း ခေါင်းဆောင် တင်မြှောက်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ အဖြစ်မှန်ကိုကွယ်ဝှက်ထားလျှင် တာဝန် မကျေသည့်အပြင် အစ်ကိုအတွက် မကောင်းမှု ကျူးလွန်ရန် လေပင့်ပေးသည်နှင့်သာ တူနေပေမည်။

"အို–ဘာဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ငါ့ကို ယုံကြည်လို့ အတန်း ခေါင်းဆောင် တင်မြှောက် ထားတာဘဲ။ ငါ့အကို၊ ငါ့ဆွေမျိုး၊ ငါ့သူငယ်ချင်းရယ်လို့ ငဲ့ညှာစရာ မလိုဘူး။ ဒီလိုသာ ငဲ့ညှာနေယင် ငါဟာ ခေါင်းဆောင် ကောင်း တယောက်ပီသပါတော့မလား။ ငါ့တာဝန်ကို ငါလေးစားရမယ်။ ငါဘယ်သူ့ကိုမှ မငဲ့တော့ဘူး"

ကျွန်တော်သည် ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် ဆရာကြီး၏ ရုံးခန်းသို့ ဝင်ကာ ကျွန်တော် မနက်က မြင်တွေ့ခဲ့ သမျှကို တလုံးမကျန် ပြောပြလိုက်ပါတော့သည်။

ဆရာကြီးလည်း ကျွန်တော့်အစ်ကိုကို ခေါ်ယူ စစ်မေးရာ မဖုံးမကွယ် သာပဲ ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံရလေသည်။

ညနေ ကျောင်းမဆင်းမီ ကျောင်းသားများအား စုဝေးခန်းသို့ ခေါ်ပြီးလျှင် ဆရာကြီးက ကျွန်တော်၏ တာဝန်လေးစားမှုနှင့် ညီအစ်ကိုချင်းပင် ဖြစ်သော်လည်း တာဝန်အရ အမှန်ကို ဖော်ထုတ်တတ်သည့် ကျွန်တော့် စိတ်ထားကို လေးစားဂုဏ်ယူကြောင်း၊ ကျောင်းသူကျောင်းသား များအားလည်း ကျွန်တော့် စိတ်ထားမျိုး အစဉ်မွေးကြဘို့ တိုက်တွန်းကြောင်း ဆုံးမစကား ပြောကြားပါသည်။ ကျွန်တော့် အစ်ကိုက ကျောင်းသူကျောင်းသား အားလုံး၏ ရှေ့တွင် အမှားကို ဝန်ချရပါသည်။ ကျွန်တော်၏ မိဘများက အစ်ကိုအတွက် အားလုံးကို တောင်းပန်ကာ တာဝန်ယူသွားကြပါသည်။

ကျွန်တော်လည်းကျွန်တော်၏ တာဝန်ကျေခဲ့ပုံကို ပီတိဖြစ်ကာ ကျောင်းမှ ပျော်ရွှင်စွာ ပြန်ခဲ့ပါတော့သည်။

ညီငယ်တို့ခေတ်

မပို့တပိ ပို့တပိ၊
နှုတ်က ဆိုသံမြည်။

ထမင်းဆီဆမ်း ရွှေလင်ပန်း၊
လကို မော့လို့တမ်း။

မတမ်းတနဲ့ ညီလေးခင်၊
မောင်တို့ ခေတ်ရောက်လျှင်။

ဒုံးယာဉ်ဆင်လို့ လပေါ်တက်၊
ရောက်ဖို့ ဘယ်မခက်။

တိုးတက်နေတဲ့ လူသားတွေ၊
အမြဲ ကြံဆောင်နေ။

ကြယ်တွေဆီတောင် သွားဖို့မှန်း၊
သိပ္ပံပညာ အံ့မခန်း။ ။

သော်စမ်းမင်း (လှိုင်မြေ)

ခိုင်ပန်းစုံ

နွယ်သာကီပန်းတို့သည် တထပ်တည်းလည်းရှိသည်။ အထပ်များသည်လည်းရှိသည်။ တထပ်တည်းမျိုး၏ အပွင့်သည် ကလပ်ပုံဖြစ်၍ အချင်း နှစ်လက်မခန့် ရှိသည်။ ကလပ်၏ ထိပ်ဝတွင် ချောမွတ်၍ ထိပ်ကားသော ပွင့်ချပ်ငါးခု ရှိသည်။ ကလပ်အိုး၏အဝမှ ဝတ်ဆံများ အကန့်လိုက် ထွက်နေသည်။အထပ်များသော နွယ်သာကီအပွင့်သည် နှင်းဆီပွင့်နှင့် ဆင်ဆင်တူသည်။ပွင့်ညှာတံ အလွန်တိုသဖြင့် ပန်းခိုင်တွင် အပွင့်များ စုခဲနေသည်။ နှစ်မျိုးလုံးပင် အဖြူ၊ ပန်းနု၊ ပန်းရင့် ဟူ၍ အသွေးအရောင် သုံးမျိုးသာရှိသည်။ နွယ်သာကီသည် အနံ့သင်း၍ အဆင်း လှသော်လည်း အဆိပ်ပြင်းသော အပင်မျိုးဖြစ်သည်။ နွား၊ မြင်းများကိုပင် သေစေနိုင်သဖြင့် ဆေးကျမ်းများတွင် မြင်းသေပင်ဟုခေါ်သည်။ သို့သော် ဆယ့်နှစ်ရာသီ စိမ်းလန်းနေကာ အဖူးအပွင့် မပြတ်လှပေ။ အထူးသဖြင့် မိုးရာသီတွင် ဝေဆာမြိုင်ဆိုင်စွာ ဖူးပွင့်သဖြင့် နွယ်သာကီပင်တို့ကို အိမ်ဝင်း ပန်းခြံတို့တွင် အတွေ့ရ များလေသည်။

ဆယ်ပေခန့်အထိ မြင့်သော ချုံပင်မျိုးဖြစ်သော်လည်း တောင့်တင်းတည့်မတ်၍ အကိုင်းအလက်များလည်း အံပေါ် ထောင်နေကြသည်။ ရှည်၍ချွန်ပြီး တောင့်နေသော အစိမ်းရင့်ရောင် အရွက်များကလည်း တမျိုး ထူးခြားသည်။ မူလဇာတိမှာ မြေထဲပင်လယ်ဒေသတဝိုက်နှင့် အာရှမိုင်းနား ဖြစ်သည်။ ခြောက်သွေ့၍ နေရောင် များများရသော ဒေသများကို ပို၍ နှစ်သက်သည်။ အသီးတောင့်သည် ရှစ်လက်မခန့် ရှည်၍ အထဲ၌ ပိုးရောင် တောက်နေသော အစေ့ညိုညိုများ ရှိလေသည်။

အဆိပ်ရှိသော အပင်မျိုးဖြစ်သော်လည်း အပွင့်နှင့် အမြစ်တို့သည် ဆေးဖက် ဝင်သည်။ အမြစ်သည် မြွေဆိပ်ကို နိုင်သည်ဟု ဆေးကျမ်းများတွင် ဆိုလေသည်။

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၂၉-၃၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်ဒုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

↓ Click below link ↓

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/